

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118210410
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118210410.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcu: G. L., U.. XX.XX.XXXX, bytom G. X, Prešov, právne zastúpenému JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 1.697,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1.806,35 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.806,35 eura od 26.07.2018 do zaplatenia, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.09.2018 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu zaplatiť žalobcovi 1.697,70 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2018 do zaplatenia titulom náhrady škody, ďalej aj sumy 108,65 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2018 do zaplatenia titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe uznesenia Obvodného oddelenia PZ Prešov - sever zo dňa 16. 12. 2014, Č.:O.-XXXX/SE-D.-XXXX bolo proti nemu vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona na základe skutku uvedeného v citovanom uznesení. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť zo dňa 18. 12. 2014, ktorú prokurátorka Okresnej prokuratúry v Prešove uznesením č.k. 3 Pv 774/14/7707-5 zamietla. Dňa 12. 03. 2015 podal Okresný prokurátor v Prešove na Okresný súd Prešov voči nemu obžalobu pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona. Dňa 02. 03. 2017 vyhlásil Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 6T/25/2015 na hlavnom pojednávaní oslobodzujúci rozsudok, ktorým ma oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prešov pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1

Tr. zákona, pretože skutok nie je trestným činom. Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa boli zo strany Okresnej prokuratúry Prešov a poškodenej v trestnom konaní, prostredníctvom svojho splnomocnenca podané odvolania. Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí dňa 15. 03. 2018 odvolania okresného prokurátora a poškodenej uznesením č.k. 4To/36/2017-236 zamietol. V tomto trestnom konaní si žalobca dňa 22. 12. 2014 v súlade s ust. § 39 Tr. por. zvolil za obhajcu JUDr. Ambróza Motyku - advokáta so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov. Obhajca JUDr. Ambróz Motyka si odmenu a hotové výdavky uplatnil v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej advokátska tarifa - AT) vo výške 1 501,37 eura za obhajobu v konaní pred prvostupňovým súdom a trovy odvolacieho konania vo výške 196,33 eura. Spolu za obhajobu v predmetnej trestnej veci obhajcovi zaplatil 1 697,70 eura,

a to takto: dňa 24. 05. 2017 sumu 1 000,00 EUR, dňa 21. 06. 2017 sumu 101,37 EUR, dňa 25. 07. 2017 sumu 100,00 EUR, dňa 24. 09. 2017 sumu 100,00 EUR, dňa 15. 03. 2018 sumu 200,00 EUR, dňa 15. 03. 2018 sumu 196,33 EUR. V súvislosti s jeho obhajobou zvoleným advokátom v trestnom konaní, v ktorom bol právoplatne oslobodený mu vznikla škoda, ktorú si uplatňuje od štátu, zastúpeného príslušným orgánom. Prostredníctvom právneho zástupcu na Generálnu prokuratúru SR zaslal žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 04. 06. 2018. Listom zo dňa 19. 07. 2018 mu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámila, že zákonné dôvody a zákonné podmienky na uspokojenie uplatňovaného nároku nie sú dané, preto mnou uplatňovaný nárok na náhradu škody neuspokojí. Oznámenie o neuspokojení nároku zo strany GP SR mu bolo doručené 25. 07. 2018. Rovnako si uplatňuje aj samostatný nárok na trovy konania za právne zastupovanie pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, ktorý právne odôvodňuje ust. § 121 ods. 3 OZ, ako príslušenstvo pohľadávky, ktoré tvoria náklady spojené s jej uplatnením. Úkon právnej služby - žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo 04. 06. 2018 (§ 13a ods. 1 písm. c/ AT) 81,33 EUR, režijný paušál 9,21 EUR. Odmena advokáta spolu (s DPH) 108,65 EUR.

3. K žalobe ako dôkazy priložil uznesenie OO PZ Prešov - sever zo dňa 16. 12. 2014, ČVS: ORP-1650/SE-PO-2014, obžalobu OP Prešov 3Pv 774/14/7707-10, rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 02. 03. 2017 č.k. 6T/25/2015-206, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 15. 03. 2018 č.k. 4To/36/2017-236, vyčíslenie prvostupňových trov obhajoby zo dňa 04. 05. 2017, faktúru F180012 zo dňa 15. 03. 2018 (so špecifikáciou trov odvolacieho konania), výpis z účtu SLSP zo dňa 24. 05. 2017, výpis z účtu SLSP zo dňa 21. 06. 2017, výpis z účtu SLSP zo dňa 25. 07. 2017, výpis z účtu SLSP zo dňa 24. 09. 2017, doklad o úhrade č. 0003 zo dňa 15. 03. 2018, doklad o úhrade č. 0004 zo dňa 15. 03. 2018, žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 04. 06. 2018, list GP SR zo dňa 19. 07. 2018.

4. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že neuznáva nárok na náhradu škody, žalobcom uplatnený podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a žalobu považuje za nedôvodnú. Poukázala na to, že štát nemôže v každom prípade automaticky zodpovedať za škodu, ktorá obvinenému (obžalovanému) vznikla v trestnom konaní tým, že k ukončeniu jeho trestného stíhania nedošlo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, ktorým bola uznaná jeho vina za spáchanie trestného činu. Nemožno neprihliadať na skutočnosť, že vznesenie obvinenia (ako jeden zo žalobcov uplatnených titulov náhrady škody) bolo v čase jeho vydania dôvodné a zákonné, pričom zároveň celé trestné konanie bolo vedené plne v súlade so všetkými zásadami trestného konania obsiahnutými v príslušných ustanoveniach platného Trestného poriadku. Zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. musí byť obmedzená len na prípady, keď je vydané nezákonné rozhodnutie, štát totiž nemôže zodpovedať v každom jednotlivom prípade za výsledok trestného konania. Pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je potrebné súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok, t.j. existencia nezákonného rozhodnutia (nesprávneho úradného postupu), vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom). V predmetnom prípade absentuje príčinná súvislosť medzi uplatňovanou škodou a postupom a rozhodnutiami prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov. Zdôraznila, že právoplatné rozhodnutie prokurátora (uznesenie o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia) nebolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť tak, ako to predpokladá ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. To, že k ukončeniu trestného stíhania žalobcu nedošlo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, ktorým bola uznaná jeho vina za spáchanie trestného činu, nemá automaticky za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013- 50 zo dňa 13.11.2013, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/201/2007 zo dňa 30.07.2008. V zmysle vyššie uvedeného za nezákonné možno teda považovať len také rozhodnutie, ktoré nemalo zákonný podklad už v čase jeho vydania, a nie také rozhodnutie, ktoré bolo v čase jeho vydania zákonným rozhodnutím a ani neskôr nebolo pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené, resp. jeho nezákonnosť nebola žiadnym príslušným orgánom verejnej moci ani inak konštatovaná. V predmetnej trestnej veci nebolo zistené, aby orgán činný v trestnom konaní (policajt, prokurátor) a neskôr aj súd ustanovenia Trestného poriadku a Trestného zákona uplatnili zjavne nesprávne alebo takým spôsobom, aby dosiahli svojvoľné (arbitrárne) závery. Vedením trestného konania voči žalobcovi bol sledovaný legitímny cieľ riadneho vedenia trestného konania. S poukazaním na vyššie uvedené žalobu navrhla v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. V prípade aspoň čiastočného vyhovenia žalobe navrhla, aby súd určil lehotu aspoň 30 dní od právoplatnosti rozsudku na splnenie povinnosti určenej rozsudkom. V lehote kratšej než 30 dní nie je totiž technicky možné zabezpečiť po právoplatnosti rozsudku vyznačenie

jeho právoplatnosti, zaslanie rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti z okresnej prokuratúry na netrestný odbor generálnej prokuratúry, jeho následné predloženie na ekonomický odbor generálnej prokuratúry a vyplatenie priznanej náhrady škody.

5. V replike k podanému vyjadreniu žalobca uviedol, že zastavenie trestného stíhania, postúpenie veci inému orgánu alebo oslobodzujúci rozsudok majú podľa ust. § 6 ods. 1 zákona rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ak k takýmto rozhodnutiam došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Ak je teda trestné stíhanie zastavené, príslušný orgán rozhodne o postúpení veci inému orgánu alebo je vo veci vydaný oslobodzujúci rozsudok, je potrebné dôkladne vychádzať z prezumpcie nevinoty, pretože takýmto rozhodnutím je preukázané, že občan trestný čin nespáchal a uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia preto nemalo byť vydané. Poukázal na skutočnosť, že po rozhodnutí o zastavení trestného stíhania, postúpení veci inému orgánu alebo po vydaní oslobodzujúceho rozsudku už nedochádza k zrušeniu uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, pretože z hľadiska trestného konania je to bezpredmetné. Splnenie tejto podmienky (zrušenie nezákonného rozhodnutia) je potrebné vykladať extenzívne a nelipnúť na formálnom zrušení (zmene) tvrdeného nezákonného rozhodnutia ako to vo svojom vyjadrení uvádza žalovaná. Ďalej citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.08.2010 sp.zn. 4 M Cdo 15/2009, ktoré bolo publikované v ZSP 6/2010 pod č. 57. Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je, aby každý zásah štátu do majetkovej, ale aj nemajetkovej sféry občana spôsobený nesprávnym postupom alebo nezákonným rozhodnutím bol odčinený. V opačnom prípade by fyzická osoba, proti ktorej bolo vznesené obvinenie musela niesť materiálne dôsledky takéhoto rozhodnutia, aj keď sa ukázalo nesprávnym a trestné konanie skončilo tak, že na túto osobu treba hľadieť ako na nevinnú. Nesúhlasí s konštatovaním žalovanej, že v predmetnom prípade absentuje príčinná súvislosť medzi uplatňovanou škodou a postupom a rozhodnutiami prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov. Nezákonným rozhodnutím je v konkrétnom prípade uznesenie vyšetrovateľa Obvodného oddelenia PZ Prešov - sever zo dňa 16.12.2014, ČVS: ORP-1650/SE-PO-2014, ktorým bolo proti žalobcovi začaté trestné stíhanie za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona na základe skutku uvedeného v citovanom uznesení. Škoda, ktorá žalobcovi vznikla, spočíva v zaplatených nákladoch na trovy obhajoby v trestnom konaní, ktoré bolo začaté vyššie citovaným uznesením. Namietal, že trovy obhajoby boli presne obhajcom špecifikované a žiaden z úkonov právnych služieb nebol vykonaný neodôvodnene. Všetky úkony právnej služby, aj hotové výdavky boli účtované v súlade s advokátskou tarifou - vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Nie je možné pochybovať o príčinnej súvislosti vzniknutej škody žalobcu s nezákonným rozhodnutím, na základe ktorého bolo proti nemu vedené trestné stíhanie. Uviedol, že právny názor žalovanej je prekonaný použiteľnou ustálenou judikatúrou (R 35/1991, R 70/1994, R 26/2000), ale aj novšími rozhodnutiami (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.01.2012 sp.zn. 4 Cdo 54/2011 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.03.2011 sp.zn. 3 Cdo 194/2010).

6. Žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní namietala rozsah uplatnenej škody s tým, že pokiaľ ide o 1/12, to nezodpovedá sume, ktorá je daná v danom období. Navyše namietala aj platby za predbežné prerokovanie nároku.

7. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vzťahu k rozsahu škody uviedol, že trovy konania vychádzali z platnej a účinnej advokátskej tarify a pokiaľ ide o náklady spojené s uplatnením pohľadávky, teda s predbežným prejednaním nároku, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu 2Cdo/7/1999 z 30.3.1999.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to uznesením OO PZ o vznesení obvinenia žalobcovi zo dňa 16.12.2014, obžalobou zo dňa 6.3.2015, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T 25/2015, uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To 36/2017, vyčíslením trov obhajoby, faktúrou č. F180012, výpismi z účtu, dokladmi o úhrade faktúry, e odpoveďou na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 19.7.2018, vyjadreniami strán sporu žalobcu, ako aj obsahom pripojeného trestného spisu sp. zn. 6T/25/2015 a zistil tento skutkový stav:

9. Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Prešov - sever ČVS:ORP-1650/SE-PO-2014 zo dňa 16.12.2014 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“).

10. Sťažnosť žalobcu zo dňa 18.12.2014 proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietla Okresná prokuratúra Prešov uznesením sp. zn. 3Pv 774/14/7707-5 zo dňa 09.01.2015. Dňa 12.03.2015 podal okresný prokurátor na Okresný súd Prešov voči žalobcovi obžalobu pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

11. V tomto trestnom konaní si žalobca dňa 22.12.2014 v súlade s § 39 Tr. por. zvolil za obhajcu JUDr. Ambróza Motyku - advokáta so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov.

12. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 6T 25/2015-206 zo dňa 02.03.2017 žalobcu spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr. por., pretože skutok nebol trestným činom. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie boli zo strany Okresnej prokuratúry Prešov a poškodenej v trestnom konaní, prostredníctvom svojho splnomocnenca, podané odvolania. Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí dňa 15.03.2018 odvolania okresného prokurátora a poškodenej uznesením č.k. 4To/36/2017-236 zamietol.

13. Obhajca JUDr. Ambróz Motyka si odmenu a hotové výdavky uplatnil v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „AT“) vo výške 1 501,37 eura za obhajobu v konaní pred prvostupňovým súdom (konkrétne za preukázané úkony právnej služby - prevzatie a príprava obhajoby vrátane 1. porady s klientom dňa 22.12.2014, výsluch svedka Kotuliča dňa 16.01.2015, výsluch obvineného, poškodenej a oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania dňa 24.02.2015, účasť na hlavnom pojednávaní dňa 08.06.2015, dňa 07.12.2015, dňa 02.05.2016 (1/4), dňa 08.12.2016, dňa 09.02.2017, dňa 02.03.2017, s tým spojený režijný paušál, cestovné Stropkov - Prešov a späť, náhradu za stratu času) a trovy odvolacieho konania vo výške 196,33 eura (účasť na verejnom zasadnutí dňa 15.03.2018, režijný paušál, cestovné Stropkov - Prešov a späť, náhradu za stratu času).

14. Žalobca za obhajobu v predmetnej trestnej veci obhajcovi zaplatil celkovo 1 697,70 eura, čo je zrejme z výpisov z účtu a dokladoch o úhrade faktúr (č.l.21-26).

15. Žalobca podal dňa 04.06.2018 na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (žiadosť bola doručená 06.06.2018). Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 19.07.2018 žalobcovi oznámila, že zákonné dôvody a zákonné podmienky na uspokojenie uplatňovaného nároku nie sú dané, preto ním uplatňovaný nárok na náhradu škody neuspokojí. Oznámenie o neuspokojení nároku zo strany GP SR bolo žalobcovi doručené 25.07.2018.

16. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

17. Podľa § 1 písm. a/ c/ zákona č. 514/2003 Z. z. Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

18. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

19. Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

20. Podľa § 5 ods. 1 - 3 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na

ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

21. Podľa § 6 ods. 1 - 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

22. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

23. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

25. Podľa § 18 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

26. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

27. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. V predmetnej právnej veci nebolo sporné, že orgánom konajúcim v mene štátu je Generálna prokuratúra SR. Uvedený záver je aj v súlade s § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (8 Cdo 289/2014, 6 Cdo 149/2011).

31. Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu

tohto ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia a doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Z hľadiska systematického výkladu možno dospieť k záveru, že aplikácia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. prichádza do úvahy aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z hľadiska teleologického výkladu nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zмене) namietaného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za správny treba považovať výklad, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným) rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu z 18. októbra 2010 sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2014). Taký istý dôsledok má aj oslobodenie spod obžaloby, ktorým sa trestné konanie skončí. To znamená, že oslobodením spod obžaloby zanikajú aj účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/25/2015 bol žalobca ako obžalovaný spod obžaloby oslobodený, a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo tak nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť. Na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak ich postup sa ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv účastníkov. V takejto situácii nie je rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.7.2004. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia trestného konania je neskorší výsledok trestného konania. Oslobodenie spod obžaloby z dôvodu, že nejde o trestný čin zároveň znamená to, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo, čím bola preukázaná nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, na základe čoho má žalobca v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody.

32. Súd v súvislosti s uvedeným poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 183/2009, v ktorom konštatoval, že na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov ak sa ich postup ukáže ako mylným zasahujúci do základných práv. V takej situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ďalej z neho okrem iného vyplýva, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

33. Ďalej poukazuje súd aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 194/2010 a tiež rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co 3/2010, kde sa taktiež konštatuje, že v súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Rozhodovanie súdov podľa tohto zákona sa ustálilo, medzi iným na názore, že ten, proti komu bolo trestné konanie zastavené alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa ustanovenia § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Na to nadviazal záver, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia.

34. Na podporu vyššie uvedených záverov poukazuje súd aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 540/2016-33 zo dňa 13.12.2016, v ktorom ústavný súd uviedol: „Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, a dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z

toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté súdnou judikatúrou v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné [rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 M Cdo 15/2009] a svojou rozhodovacou činnosťou ho v prevažnej miere potvrdzuje aj ústavný súd (napríklad III. ÚS 117/06, 1. ÚS 320/2016, 1. ÚS 395/2016 a iné),

35. Pokiaľ ide o nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013, na ktorý poukazuje aj samotný žalovaný, z jeho obsahu vyplýva, že v obdobnej veci už všeobecné sudy rozhodli o priznaní nároku na náhradu škody spočívajúcej v náhrade trov obhajoby. O tom, že vydané rozhodnutia v tejto časti sú správne a spravodlivé nebola v danom náleze žiadna polemika, a rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7C 178/05 a Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co 113/2010 z 20.10.2010, ktorými bola priznaná náhrada škody v sume 985,03 eur ako náhrada trov obhajoby boli aj Najvyšším súdom SR v rámci mimoriadneho dovolania nespochybnené. V danej veci sa skúmala len právna otázka existencie príčinnej súvislosti medzi ušlým ziskom a trestným konaním, ktorú najvyšší súd nezhliadol. Závery tohto nálezu teda nijako nespochybňujú nároky na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby v trestnom konaní, ktoré bolo zastavené alebo skončené oslobodzujúcim rozsudkom, práve naopak existenciu týchto nárokov potvrdzujú. Treba tiež poukázať na to, vo vyššie opísanej veci sa rozhodovalo o nároku na náhradu škody na ktorý sa vzťahoval zákon č. 58/1969 Zb., pričom v prejednávanej veci sa uplatňuje zákon č. 514/2003 Z.z. ktorý nárok na náhradu trov obhajoby výslovne kvalifikuje ako škodu, dokonca pripúšťa aj uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným trestným stíhaním.

36. So zreteľom na vykonané dokazovanie, ako aj ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít dospel súd k záveru, že uznesenie povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Prešov - sever ČVS:ORP-1650/SE-PO-2014 zo dňa 16.12.2014, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre podozrenie zo spáchania pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona je s ohľadom na výsledok trestného konania (oslobodenie spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom) nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. a preto prichádza do úvahy aplikácia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Ak totiž v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného (žalobcu), štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 1 písmeno a/ zák. č. 514/2003 Z. z., a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám. Je ústavne zaručeným právom každého mať právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom (Ústava SR, čl. 47 ods. 2, Listina základný práv a slobôd čl. 37 ods.2). V súlade s § 34 ods. 1 tretia veta Trestného poriadku, obvinený má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom, pričom nie je rozhodujúce v ktorom štádiu trestného konania si obvinený obhajcu zvolí.

37. Odmenu a hotové výdavky si advokát žalobcu uplatnil v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to vychádzajúc zo správne určeného výpočtového základu pre účely tarifnej odmeny advokáta podľa § 1 ods. 3, 4 AT (pre rok 2014 - 695,41 eura, pre rok 2015 - 721,40 eura, pre rok 2016 - 741 eur, pre rok 2017 - 781 eur, pre rok 2018 - 804 eur) a z výpočtového základu pre účely výpočtu hotových výdavkov a náhrady za stratu času podľa § 15, § 16 a § 17 AT (pre rok 2014 - 804 eur, pre rok 2015 - 839 eur, pre rok 2016 - 858 eur, pre rok 2017 - 884 eur, pre rok 2018 - 921 eur).

38. Odmena za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2014 bola advokátom žalobcu uplatnená vo výške 57,95 eura, za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2015 vo výške 60,12 eura, za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2016 vo výške 61,75 eura, za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2017 vo výške 65,08 eura, za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2018 vo výške 67 eur. Keďže voči žalobcovi v trestnom konaní bolo trestné stíhanie vedené pre skutok podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, kde trestná sadzba trestu odňatia slobody bola určená až do dvoch rokov, v zmysle ustanovenia § 12 ods. 3 písm. a/ vyhlášky 655/2004 Z. z., bola tarifná odmena správne určená

1/12-ou výpočtového základu, pretože išlo o trestný čin, u ktorého horná hranica trestu odňatia slobody neprevyšuje 5 rokov. So zreteľom na uvedené nie je opodstatnená námietka žalovanej poukazujúca na nesprávnosť určenia odmeny za úkon právnej služby.

39. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T 25/2015 súd zistil, že advokát žalobcu JUDr. Ambróz Motyka vykonal v trestnom konaní nasledovné úkony: prevzatie a príprava obhajoby vrátane 1. porady s klientom dňa 22.12.2014 (§ 14 ods. 1 písm. a/ AT), účasť na výsluchu svedka L. dňa 16.01.2015 (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT), účasť na výsluchu obvineného, poškodenej a oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania dňa 24.02.2015 (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT), účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Prešov dňa 08.06.2015 (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT), dňa 07.12.2015 (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT), dňa 02.05.2016 (§ 14 ods. 1 písm. b/ AT), dňa 08.12.2016 (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT), dňa 09.02.2017 (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT) a dňa 02.03.2017 (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT), ako aj účasť na verejnom zasadnutí dňa 15.03.2018 (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT).

40. Za vykonané úkony advokát žalobcu správne vyčíslil odmenu v prvostupňovom konaní vo výške 505,78 eura bez DPH. Hotové výdavky pozostávajúce z režijného paušálu (§ 16 ods. 3 AT) boli v celkovej výške 76,44 eura. Náhradu cestovných nákladov na trase Stropkov - Prešov a späť (50 km x 2) motorovým vozidlom Toyota RAV4 EČ SP-808 AO advokát žalobcu vyčíslil sumou 213 eur. Náhradu za stratu času advokát žalobcu vyčíslil sumou 455,92 eura. Uvedená odmena spolu s hotovými výdavkami a DPH 20 % činila celkovo 1.501,37 eura.

41. Odmenu v odvolacom konaní bola vyúčtovaná advokátom správne vo výške 80,40 eura bez DPH. Hotové výdavky pozostávajúce z režijného paušálu (§ 16 ods. 3 AT) boli v celkovej výške 9,21 eura. Náhradu cestovných nákladov na trase Stropkov - Prešov a späť (50 km x 2) motorovým vozidlom Toyota A. Y. E.-XXX AO advokát žalobcu vyčíslil sumou 26 eur. Náhradu za stratu času advokát žalobcu vyčíslil sumou 61,40 eura. Uvedená odmena spolu s hotovými výdavkami a DPH 20 % činila celkovo 196,33 eura.

42. Predloženými listinnými dôkazmi (výpismi z účtu SLSP, dokladmi o úhrade č. 0003 a č. 0004) mal súd preukázané, že žalobca uhradil JUDr. Ambrózovi Motykovi dňa 24.05. 2017 sumu 1 000 eur, dňa 21.06.2017 sumu 101,37 eura, dňa 25.07.2017 sumu 100 eura, dňa 24.09.2017 sumu 100 eura, dňa 15.03.2018 sumu 200 eura, dňa 15.03.2018 sumu 196,33 eura. Celkom žalobca zaplatil JUDr. Ambrózovi Motykovi 1 697,70 eur. Škoda, ktorá žalobcovi vznikla ako trovy obhajoby zaplatené advokátovi a ktorej výšku preukázal listinnými dôkazmi je v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutím - uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Prešov - sever ČVS:ORP-1650/SE-PO-2014 zo dňa 16.12.2014, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre podozrenie zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Súd preto s poukazom na vyššie uvedené zistenia žalobe vyhovel a priznal žalobcovi titulom náhrady škody sumu 1.697,70 eur.

43. Súd rovnako žalobcovi priznal i uplatnenú sumu 108,65 eura pozostávajúcu z odmeny právneho zástupcu žalobcu za jeden úkon právnej služby (žiadosť o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody zo dňa 04.06.2018) vo výške 81,33 eura (§ 13a ods. 1 písm. c/ AT) vypočítanej z hodnoty uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 1.697,70 eura, z režijného paušálu za jeden úkon právnej služby vo výške 9,21 eura a zo sumy 18,11 eura tvoriacej 20 % DPH.

44. Priznaná čiastka 108,65 eura predstavuje náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 18 ods. 3 veta druhá zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> síce nie sú súčasťou trov konania, a teda ani škodou, ktorú by bolo možné nahradiť, avšak takéto náklady bez akýchkoľvek pochybností tvoria príslušenstvo pohľadávky, čo je zrejmé z § 121 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523121'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka. V súlade s týmto ustanovením príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Možnosť použitia tohto ustanovenia vyplýva z ustanovenia § 25 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.%252325'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, podľa ktorého, ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom. Náklady spojené s predbežným prerokovaním

nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sú príslušenstvom tohto nároku. V súvislosti s tým poukazuje súd na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 7/1999 uverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 26/2000, v zmysle ktorého náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. sú príslušenstvom tohto nároku.

45. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

46. S ohľadom na špecifické okolnosti spôsobu uhradenia priznanej pohľadávky zo strany žalovanej (zabezpečiť po právoplatnosti rozsudku vyznačenie jeho právoplatnosti, zaslanie rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti z okresnej prokuratúry na netrestný odbor generálnej prokuratúry, jeho následné predloženie na ekonomický odbor generálnej prokuratúry a vyplatenie priznanej náhrady škody) určil súd v súlade s § 232 ods. 3 CSP 30- dňovú lehotu na plnenie.

47. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto ju súd zaviazal podľa § 517 ods. 2 OZ na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2018 t.j. odo dňa nasledujúceho po dni doručenia oznámenia žalobcovi, že žalovaná neuspokojí jeho nárok na náhradu škody do zaplatenia.

48. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.